

ČÁST A

1. Měření základních veličin (A. HAVRÁNEK)

1.1. <i>Délka</i>	13
1.1.1. Měření malých délkových změn	13
1.1.1.1. Mechanické metody	13
1.1.1.2. Mechanicko-optické metody	14
1.1.1.3. Optické interferenční metody	15
1.1.1.4. Pneumatické metody	16
1.1.1.5. Elektrické odporové metody	16
1.1.1.6. Indukční metody	16
1.1.1.7. Kapacitní metody	18
1.1.1.8. Ostatní elektrické měničové metody	18
1.1.2. Absolutní měření délek	19
1.1.2.1. Čárková a koncová měřítka	19
1.1.2.2. Komparátory	20
1.1.2.3. Přímé srovnání délky koncového měřítka s vlnovou délkou světla	23
1.1.2.4. Optické přístroje pro absolutní délková měření	24
1.2. <i>Čas</i>	25
1.2.1. Časové standardy	25
1.2.2. Měření krátkých časových intervalů	26
1.2.2.1. Elektrické stopky	26
1.2.2.2. Časová lupa	28
1.2.2.3. Kondensátorová metoda	28
1.2.2.4. Elektronické spínače	29
1.2.2.5. Osciloskopická metoda	30
1.2.2.6. Čítačová metoda	31
1.2.2.7. Speciální metody pro měření velmi krátkých časů	32
1.3. <i>Hmotnost</i>	33
1.3.1. Váhy nejvyšší relativní přesnosti	34
1.3.2. Váhy nejvyšší citlivosti	34
1.3.3. Speciální postupy vážení	36
1.3.3.1. Metody přesného vážení	36
1.3.3.2. Termogravimetrie a další speciální užití vah	37

2. Měření a regulace teploty (V. MÜLLER)

2.1. <i>Stabilisace a regulace teploty</i>	38
2.1.1. Stabilní teplotní body	38
2.1.2. Regulace teploty	44

2.1.2.1. Termostaty	44
2.1.2.2. Kryostaty	49
2.2. Získávání a měření velmi nízkých a velmi vysokých teplot	52
2.2.1. Získávání velmi nízkých teplot a jejich měření	53
2.2.1.1. Adiabatická demagnetisace	53
2.2.1.2. Metody měření velmi nízkých teplot	55
2.2.2. Získávání vysokých teplot a jejich měření	62
2.2.2.1. Metody získávání vysokých a velmi vysokých teplot	62
2.2.2.2. Metody měření vysokých teplot	64

3. Nízké tlaky (L. PÁTÝ)

3.1. Získávání nízkých tlaků	70
3.1.1. Princip získávání nízkého tlaku, pokles tlaku v čase a čerpací rychlosť	70
3.1.2. Proudění ve vakuových systémech a analogie systému s elektrickým obvodem	73
3.1.3. Metody získávání nízkých tlaků. Vývěvy	75
3.1.3.1. Metody založené na principu přenosu	75
3.1.3.2. Metody založené na principu vazby molekul	81
3.1.4. Vakuové aparatury	83
3.2. Měření nízkých tlaků	85
3.2.1. Měření celkových tlaků	85
3.2.1.1. Absolutní metody	85
3.2.1.2. Nepřímé metody	87
3.2.2. Měření parciálních tlaků	92
3.2.2.1. Hmotové spektrometry k měření parciálních tlaků	92
3.2.3. Metody měření tlaku nasycených par	93
3.2.4. Měření proudu plynu při nízkých tlacích	94

4. Mikrovlnná technika (R. BAKULE)

4.1. Vedení elektromagnetických vln vlnovody	96
4.1.1. Veličiny charakterisující vlnovod	96
4.1.2. Zvláštní druhy vlnovodů	99
4.1.2.1. Obdélníkový vlnovod	99
4.1.2.2. Kruhový vlnovod	101
4.1.2.3. Souosý vodič	103
4.1.3. Převodové vlastnosti vlnovodu	104
4.1.4. Stojaté vlny ve vlnovodu	108
4.2. Prvky mikrovlnných aparatur	109
4.2.1. Generátory velmi vysokých kmitočtů	109
4.2.2. Vazební prvky	110
4.2.3. Zeslabovače	111

4.2.4. Rozvětvené dílce	113
4.2.5. Dutinové resonátory	115
4.2.6. Držák diody	117
4.2.7. Bolometry	117
4.2.8. Měřicí vedení	117
4.2.9. Normální impedance	119
4.3. Vybraná mikrovlnná měření	120
4.3.1. Měření kmitočtu	120
4.3.1.1. Resonanční vlnoměry	120
4.3.1.2. Heterodynny vlnoměry	121
4.3.2. Měření impedancí měřicím vedením	121
4.3.2.1. Cejchování měřicího vedení	122
4.3.2.2. Některé způsoby měření stojatých vln	123
4.3.3. Měření impedancí můstkovým T	124
4.3.4. Stanovení činitele jakosti dutinových resonátorů	125

5. Optická mikroskopie (Z. BERGER)

5.1. Mikroskop	128
5.1.1. Osvětlovací systém mikroskopu	132
5.2. Mikroskopie	134
5.2.1. Mikroskopie neprůhledných objektů	134
5.2.2. Osvětlení metodou temného pole	134
5.2.3. Polarizační mikroskopie	138
5.2.4. Mikroskopická metoda fázového kontrastu	141
5.2.5. Interferenční mikroskopie	145
5.2.6. Fluorescenční mikroskopie	149
5.2.7. Mikrofotografie	150

6. Spektroskopie a difrakce rentgenového záření

6.1. Rentgenová spektroskopie (J. ŠEDIVÝ)	155
6.1.1. Rentgenové záření	155
6.1.2. Zdroje rentgenového záření	156
6.1.2.1. Rentgenové lampy	156
6.1.2.2. Generátor vysokého napětí	157
6.1.3. Registrace rentgenového záření	157
6.1.4. Rentgenová spektra	159
6.1.4.1. Spojité spektrum	159
6.1.4.2. Charakteristická spektra	160
6.1.4.3. Fluorescenční (sekundární) rentgenové záření	163
6.1.5. Primární rentgenová spektroskopie	163
6.1.6. Fluorescenční (sekundární) rentgenová analýza	166
6.1.7. Absorpční rentgenová analýza	168

6.2. Rentgenová strukturní analýsa	(J. ŠEDIVÝ, V. VALVODA)*	169
6.2.1. Základní krystalografické pojmy		169
6.2.1.1. Krystalová mřížka		169
6.2.1.2. Prvky symetrie		171
6.2.1.3. Stereografická projekce		177
6.2.2. Geometrická teorie difrakce		179
6.2.2.1. Braggova rovnice		179
6.2.2.2. Reciproká mřížka		181
6.2.2.3. Laueova podmínka		182
6.2.3. Kinematická teorie difrakce		182
6.2.3.1. Difrákční funkce		183
6.2.3.2. Atomový faktor		183
6.2.3.3. Strukturní faktor		185
6.2.3.4. Teplotní faktor		186
6.2.3.5. Integrální reflexní mohutnost		187
6.2.3.6. Intensita Debyeovy-Scherrerovy linie		188
6.2.4. Dynamická teorie difrakce		189
6.2.4.1. Primární extinkce		189
6.2.4.2. Sekundární extinkce		190
6.2.5. Metoda Debyeova-Scherrerova		191
6.2.5.1. Princip experimentálního uspořádání Debyeovy-Scherrerovy metody		191
6.2.5.2. Vyhodnocení debyogramu		193
6.2.5.3. Přesné měření mřížkových konstant		196
6.2.5.4. Speciální užití metody Debyeovy-Scherrerovy		200
6.2.5.5. Počítacový goniometr		205
6.2.5.6. Textury		207
6.2.6. Metoda otáčivého krystalu		210
6.2.6.1. Princip metody		210
6.2.6.2. Určení elementární buňky a orientace krystalu		211
6.2.6.3. Strukturní goniometry		212
6.2.7. Metoda Laueova		214
6.2.7.1. Princip metody		214
6.2.7.2. Stereografická projekce stop lauegramu		216
6.2.7.3. Určení orientace krystalu		217
6.2.8. Některé speciální metody		219
6.2.8.1. Rozptyl pod malými úhly		219
6.2.8.2. Studium mosaikové struktury monokrystalů		221
6.2.8.3. Postup při určování struktury krystalů		223

7. Elektronová mikroskopie a difrakce

7.1. Základy elektronové mikroskopie a difrakce	225	
7.1.1. Základy elektronové optiky	(V. MATĚNA)	225
7.1.1.1. Fokusace elektronů magnetickým polem		226
7.1.1.2. Vady elektronových čoček a zkreslení obrazu		227
7.1.1.3. Vlastnosti elektronových čoček a rozlišovací schopnost		229

*) Stati 6.2.1 až 6.2.5 zpracoval J. Šedivý, stati 6.2.6 až 6.2.8 V. Valvoda.

7.1.2. Elektronový mikroskop a difraktograf (V. MATĚNA)	231
7.1.2.1. Osvětlovací soustava elektronového mikroskopu	231
7.1.2.2. Použití elektronového mikroskopu jako difraktografu	233
7.1.2.3. Vytvoření difrakčního obrazce a obrazu, vznik kontrastu	234
7.1.2.4. Metoda selektivní difracce (mikrodifracce)	235
7.1.2.5. Kalibrace elektronového mikroskopu	237
7.1.3. Jevy elektronové difracce (P. KRATOCHVÍL, V. MATĚNA)*)	238
7.1.3.1. Difracce a vznik obrazu na amorfních látkách.	239
7.1.3.2. Difracce elektronů na dokonalém krystalu	240
7.1.3.3. Indexování stop na difraktogramu	242
7.1.3.4. Určení mřížkové konstanty	243
7.1.3.5. Difracce elektronů na nedokonalém krystalu	246
7.1.4. Preparační technika (V. MATĚNA)	250
7.1.4.1. Příprava tenkých vrstev, podložných blan a fólií	251
7.1.4.2. Mikroskopie částic a povrchu	253
7.1.4.3. Stínovací metody	255
7.1.4.4. Otisky vícestupňové, extrakční a dekorační	255

8. Neutronová difracce (J. ŠEDIVÝ)

8.1. Vlastnosti a registrace tepelných neutronů	258
8.1.1. Tepelné neutrony.	258
8.1.1.1. Vlastnosti tepelných neutronů.	258
8.1.1.2. Neutronový spektrograf (difraktograf)	259
8.1.2. Teorie difracce neutronů	261
8.1.2.1. Jaderný rozptyl potenciálový a resonanční	262
8.1.2.2. Spinová a isotopová nekoherence	263
8.1.2.3. Nepružný rozptyl neutronového vlnění	264
8.1.2.4. Magnetický rozptyl	264
8.1.2.5. Difracce neutronů na polykrystalických látkách a na monokryštalech	267
8.1.3. Užití neutronové difracce	268
8.1.3.1. Magnetická struktura nekovů	268
8.1.3.2. Magnetická struktura přechodných prvků skupiny železa . .	271
8.1.3.3. Struktura lehkých prvků a látek obsahujících prvky s blízkými atomovými čísly	273

9. Hmotová spektrometrie (B. URGOŠÍK)

9.1. Úkoly hmotové spektrometrie a princip spektrometrů	275
9.1.1. Základní pojmy a terminologie	275
9.1.1.1. Hmotové spektrum	276
9.1.1.2. Interpretace hmotového spektra	276
9.1.2. Iontový zdroj	278

*) Článek 7.1.3.1. zpracoval V. Matěna, články 7.1.3.2. až 7.1.3.5. P. Kratochvíl

9.1.2.1. Citlivost zdroje	279
9.1.2.2. Citlivost spektrometru	279
9.2. Typy hmotových spektrometrů	280
9.2.1. Statické systémy	280
9.2.1.1. Dempsterův spektrometr	281
9.2.1.2. Filtr rychlostní	282
9.2.1.3. Sektorové systémy	283
9.2.1.4. Cykloidální spektrometr	284
9.2.1.5. Rozlišovací schopnost statických systémů	284
9.2.2. Dynamické systémy	285
9.2.2.1. Omegatron	285
9.2.2.2. Bennettův systém	287
9.2.2.3. Farvitron	289
9.2.2.4. Kvadrupólový systém	289
9.2.3. Pomocná aparatura	291
9.2.4. Charakteristiky omegatronu	291
9.2.4.1. Experimentální uspořádání pro měření charakteristik	293
9.2.4.2. Postup při měření charakteristik	294

ČÁST B

10. Mechanické vlastnosti látek

10.1. Úvod	(A. HAVRÁNEK)	309
10.1.1. Reologická klasifikace látek	309	
10.1.1.1. Přehled základních reologických pojmu	309	
10.2. Elasticita	(A. HAVRÁNEK)	313
10.2.1. Určování elastických koeficientů	313	
10.2.1.1. Stanovení modulů pružnosti z kmitů těles	313	
10.2.1.2. Stanovení modulů pružnosti z rychlosti šíření akustických vln	315	
10.2.2. Metody měření deformace	316	
10.2.2.1. Mechanické a optické metody měření deformace	317	
10.2.2.2. Odporové tensometry	318	
10.2.2.3. Jiné metody měření deformace	322	
10.2.3. Rozložení napětí a deformací v tělesech obecného tvaru	322	
10.2.3.1. Rozbor obecného napětí a deformace v bodě	322	
10.2.3.2. Stanovení složek rovinného tensoru deformace pomocí růžicových tensometrů	325	
10.2.3.3. Početní řešení stavu napjatosti v tělese	327	
10.2.3.4. Metoda sítí	330	
10.2.3.5. Moireovy mřížky	331	
10.2.3.6. Metoda povrchových vrstev	333	
10.2.3.7. Fotoelasticimetrie	337	
10.3. Viskosita	(A. HAVRÁNEK)	351
10.3.1. Nenewtonovské kapaliny	351	
10.3.2. Metody měření viskosity nenewtonovských kapalin	355	
10.3.2.1. Kapilární reometrie	355	
10.3.2.2. Rotační reometrie	356	
10.4. Viskoelasticita	(A. HAVRÁNEK)	357
10.4.1. Základní viskoelastické pojmy	357	
10.4.1.1. Viskoelastické charakteristické funkce	357	
10.4.1.2. Oblasti viskoelastického chování látek	361	
10.4.1.3. Teplota zeskelnění	362	
10.4.1.4. Časově teplotní superposiční princip	362	
10.4.2. Creep	365	
10.4.3. Relaxace napětí	367	
10.4.4. Dynamická měření	369	
10.4.4.1. Neresonanční dynamická měření	369	
10.4.4.2. Resonanční dynamická měření	373	
10.4.4.3. Torsní kyvadlo	374	
10.4.4.4. Další metody dynamických měření	376	

10.5. Plastická deformace krystálů	(P. LUKÁČ)	377
10.5.1. Geometrie plastické deformace monokrystalů		377
10.5.1.1. Diferenciální rovnice pro skluz		380
10.5.1.2. Smykové napětí		383
10.5.1.3. Dvojčatění		385
10.5.2. Stanovení prvků deformace		388
10.5.2.1. Prvky skluzu		388
10.5.2.2. Prvky dvojčatění		390
10.5.3. Druhy deformace		391
10.5.3.1. Deformace tahem		391
10.5.3.2. Deformace smykem		392
10.5.3.3. Deformace tlakem		393
10.5.3.4. Deformace torsí		394
10.5.4. Způsoby deformace		395
10.5.4.1. Dynamická zkouška		395
10.5.4.2. Statická zkouška		400
10.5.5. Skluzový obraz		405
10.5.5.1. Základní pojmy		405
10.5.5.2. Stanovení skluzových veličin		407

II. Elektrické vlastnosti látek

11.1. Elektrické transportní jevy	(R. KUŽEL)	410
11.1.1. Úvod		410
11.1.1.1. Základní pojmy pásové teorie pevných látek		410
11.1.1.2. Koncentrace nositelů proudu v isotropních látkách		413
11.1.1.3. Transportní koeficienty v isotropních látkách		415
11.1.1.4. Transportní koeficienty pevných látek s anisotropní efektivní hmotností		419
11.1.1.5. Tvar vzorků a druhy kontaktů		419
11.1.2. Měrné metody elektrické vodivosti		421
11.1.2.1. Metoda přímá		422
11.1.2.2. Metoda potenciálových sond		422
11.1.2.3. Metoda van der Pauwa		423
11.1.2.4. Metoda hrotového kontaktu		425
11.1.2.5. Čtyřbodová metoda		426
11.1.2.6. Elektrometrická metoda		428
11.1.2.7. Můstkové metody		428
11.1.2.8. Metoda vybíjení kondensátoru		429
11.1.2.9. Pulsní metoda		430
11.1.2.10. Bezdobjíkové měření elektrického odporu		430
11.1.2.11. Měření povrchové vodivosti		433
11.1.3. Měření Hallovy konstanty		434
11.1.3.1. Měření Hallova jevu stejnosměrným proudem		434
11.1.3.2. Měření Hallova jevu střídavým proudem		437
11.1.3.3. Měření teplotní závislosti Hallovy konstanty a elektrické vodivosti		440
11.1.4. Magnetoresistentní jev		440
11.1.4.1. Měření magnetoresistentního jevu		442

11.4.1.1.	Charakteristika nesamostatného výboje	502
11.4.1.2.	Charakteristika samostatného výboje	503
11.4.2.	Sondová měření	504
11.4.2.1.	Teorie sondových měření	504
11.4.2.2.	Měření metodou jedné sondy	508
11.4.2.3.	Měření metodou dvou sond	509
11.4.2.4.	Měření rozdělovací funkce elektronů sondovou metodou .	513
11.4.3.	Vysokofrekvenční metody diagnostiky plazmatu	514
11.4.3.1.	Metody využívající průchodu vysokofrekvenčního pole plazmatem	516
11.4.3.2.	Resonátorová metoda	517

12. Magnetické vlastnosti látek

12.1.	<i>Susceptibilita diamagnetik a paramagnetik</i> (J. BROŽ)	520
12.1.1.	Magnetická susceptibilita	520
12.1.1.1.	Definice susceptibility	520
12.1.1.2.	Charakteristika diamagnetik a paramagnetik	522
12.1.1.3.	Diamagnetismus	522
12.1.1.4.	Paramagnetismus	523
12.1.2.	Měření susceptibility slabě magnetických látek	526
12.1.2.1.	Princip metod založených na silových účincích nehomogenního magnetického pole	526
12.1.2.2.	Kalibrace a korekce při měření susceptibility	528
12.1.2.3.	Metody založené na diferenciální rovnici síly	530
12.1.2.4.	Metody založené na integrované rovnici síly	534
12.1.2.5.	Měření susceptibility plynů	537
12.1.2.6.	Anisotropie susceptibility a její měření	538
12.1.2.7.	Metody indukční	541
12.2.	<i>Spontánní magnetická polarisace a Curieova teplota</i> (J. ŠTERNBERK)	544
12.2.1.	Magneticky uspořádané systémy	544
12.2.1.1.	Základní vztahy pro ferromagnetismus	546
12.2.1.2.	Curieova teplota jako fázový přechod druhého druhu .	548
12.2.2.	Měření magnetické polarisace v oboru technického nasycení .	549
12.2.2.1.	Vzorky pro měření polarisace	549
12.2.2.2.	Balistická metoda	550
12.2.2.3.	Regulace teploty při balistické metodě	552
12.2.2.4.	Zdroje chyb při balistické metodě	553
12.2.2.5.	Jiné metody	553
12.2.3.	Určení teplotního průběhu spontánní polarisace. Určení absolutní nasycené polarisace	554
12.2.3.1.	Extrapolaciční metoda	554
12.2.3.2.	Metoda linií stejné polarisace	554
12.2.3.3.	Metoda termodynamických koeficientů	556
12.2.3.4.	Metoda magnetokalorického jevu	556
12.2.4.	Měření Curieovy teploty	558
12.2.4.1.	Definice Curieovy teploty a přímé metody měření .	558
12.2.4.2.	Určení Curieovy teploty z teplotního průběhu susceptibility a nemagnetických veličin	559

12.3. Parametry křivky technické magnetisace	561
(J. ŠTERNBERK, B. SEDLÁK)*)	
12.3.1. Doménová struktura a magnetisační procesy	561
12.3.2. Konstanty magnetické krystalové anisotropie a magnetostrikční konstanty	563
12.3.3. Metody pozorování doménové struktury	565
12.3.3.1. Prášková metoda	565
12.3.3.2. Metoda elektronového mikroskopu	569
12.3.3.3. Jiné metody	570
12.3.4. Měření anisotropních konstant	571
12.3.4.1. Torsní metoda	571
12.3.4.2. Určování anisotropních konstant z magnetisačních křivek monokrystalu	574
12.3.4.3. Jiné metody	575
12.3.5. Měření magnetostrikce	575
12.3.6. Měření magnetisačních křivek monokrystalů	578
12.3.6.1. Klasická magnetometrická a balistická metoda	578
12.3.6.2. Metoda McKeehanova kyvadlového magnetometru	579
12.3.6.3. Torsní metoda	580
12.3.7. Metody zobrazení magnetisační křivky	581
12.3.7.1. Oscilografická metoda	581
12.3.7.2. Metoda registračního fluxmetru	583
12.3.8. Měření parametrů ferromagnetik ve střídavých polích	584
12.3.8.1. Komplexní počáteční permeabilita a magnetická spektra	584
12.3.8.2. Vliv hystereze	586
12.3.8.3. Vliv výřivých proudů	586
12.3.8.4. Metody měření komplexní permeability	587
12.4. Magnetická resonance (B. SEDLÁK)	592
12.4.1. Podstata metody	592
12.4.1.1. Klasický popis	592
12.4.1.2. Kvantově mechanický popis	595
12.4.2. Principy detekce	596
12.4.2.1. Detekce v mikrovlnné oblasti	597
12.4.2.2. Detekce v radiofrekvenční oblasti	600
12.4.3. Metody snímání křivek resonance	605
12.4.3.1. Metoda diferenciálního zápisu	606
12.4.3.2. Snímání velmi úzkých čar	608
12.4.3.3. Metody spinového echa	609
12.4.4. Vliv nehomogeneity a nestability magnetického pole	611
12.4.5. Poměr signálu a šumu. Meze citlivosti	611
12.4.6. Typy spektrometrů	612
12.4.6.1. Mikrovlnný spektrometr	612
12.4.6.2. Spektrometr JMR pro široké čáry	614
12.4.6.3. Spektrometr JMR vysoké rozlišovací schopnosti	614
12.4.6.4. Spektrometr spinového echa	616
12.4.6.5. Spektrometr pro studium JMR v magnetických látkách	618
12.4.7. Příklady použití magnetické resonance ke studiu struktury látek	620
12.4.7.1. Spektrum EPR iontu skupiny železa v krystalu	620

*) Stati 12.3.1 až 12.3.7 zpracoval J. Šternberk, stat 12.3.8 B. Sedlák.

12.4.7.2. Ferromagnetická rezonance v magnetickém isolátoru	627
12.4.7.3. Měření konstanty výměnné interakce metodou spinovlnové resonance	631
12.4.7.4. Spektrum JMR vysoké rozlišovací schopnosti	633

I3. Optické vlastnosti látek

13.1. Experimentální optická zařízení (V. PROSSER)	637
13.1.1. Základní charakteristiky světelné vlny	638
13.1.2. Experimentální zařízení a metody pro vytváření a vyšetřování elipticky polarisovaného světla	640
13.1.2.1. Polarizační zařízení	641
13.1.2.2. Analýza obecně polarizovaného světla	647
13.2. Optické konstanty a jejich měření (V. PROSSER)	649
13.2.1. Absorpce, reflexe a disperze — základní vztahy	649
13.2.2. Zjištování optických konstant z měření odrazivosti	654
13.2.3. Zjištování optických konstant z měření propustnosti	661
13.2.4. Zjištování optických konstant z měření rozptýleného světla, zvláště z difusního odrazu	663
13.3. Interakce světla s látkou ve vnějších polích (V. PROSSER)	666
13.3.1. Magnetooptické jevy	667
13.3.2. Elektrooptické jevy	672
13.3.3. Piezooptické jevy	673
13.4. Optická spektroskopie (K. VACEK)	675
13.4.1. Světelné zdroje	676
13.4.2. Spektrograify a monochromátory	677
13.4.3. Detektory	681
13.4.4. Vyhodnocení spekter	684
13.5. Luminiscence (K. VACEK)	686
13.5.1. Fotovodivost	687
13.5.2. Elektroluminiscence	692
13.5.3. Katodoluminiscence a radioluminiscence	693
13.5.4. Termoluminiscence	693
13.5.5. Chemiluminiscence a bioluminiscence	693
13.5.6. Metody založené na kinetice luminiscence (určení τ)	694

I4. Poruchy krystalové mřížky

14.1. Bodové poruchy (B. SPRUŠIL)	696
14.1.1. Základní metody studia bodových poruch v kovech	698
14.1.1.1. Způsoby zpracování kovových vzorků	698
14.1.1.2. Určování charakteristik bodových poruch	701
14.1.1.3. Určování aktivační energie pohybu bodových poruch	704
14.1.1.4. Prostorové uspořádání bodových poruch a jejich identifikace	706
14.1.2. Difuse	707

14.2. <i>Poruchy čárové a plošné</i> (P. LUKÁČ)	709
14.2.1. Základní pojmy teorie dislokací	709
14.2.2. Poruchy plošné	715
14.2.2.1. Typy plošných poruch	715
14.2.2.2. Hranice oblastí a jejich energie	715
14.2.2.3. Vrstevné chyby	717
14.2.3. Experimentální metody sledování dislokací	719
14.2.3.1. Leptání	719
14.2.3.2. Dekorační technika	722
14.2.3.3. Rentgenografické zviditelnňování dislokací	723
14.2.3.4. Pozorování dislokací v elektronovém mikroskopu	725
Literatura	727
Rejstřík	742